

δύνων ἐν ταῖς πορείαις ἐστὶ μεστά. συμβουλευσαί μέντοι
 ἔχω σοί τε καὶ τοῖς οἰκισταῖς, ὃ εἰπόντος μὲν ἐμοῦ, φησὶν 359
 Ἡσιόδου, δόξαι ἂν εἶναι φαῦλον, χαλεπὸν δὲ νοῆσαι. εἰ
 γὰρ οἶόν τε ὑπὸ νόμων θέσεως καὶ ὤντων εὔ ποτε πολι-
 τείαν κατασκευασθῆναι ἄνευ τοῦ εἶναί τι κύριον ἐπιμελού-
 μενον ἐν τῇ πόλει τῆς καθ' ἡμέραν διαίτης, ὅπως ἂν ἦ 5
 σῶφρων τε καὶ ἀνδρική δούλων τε καὶ ἐλευθέρων, οὐκ ὀρθῶς
 διανοοῦνται. τοῦτο δ' αὖ, εἰ μὲν εἰσιν ἤδη ἄνδρες ἄξιοι
 τῆς ἀρχῆς ταύτης, γένοιτ' ἂν· εἰ δ' ἐπὶ τὸ παιδεῦσαι δεῖ b
 τινος, οὔτε ὁ παιδεύσων οὔτε οἱ παιδευθησόμενοι, ὡς ἐγὼ
 οἶμαι, εἰσὶν ὑμῖν, ἀλλὰ τὸ λοιπὸν τοῖς θεοῖς εὐχέσθε. καὶ
 γὰρ σχεδὸν τι καὶ αἱ ἔμπροσθεν πόλεις οὕτω κατεσκευά-
 σθησαν, καὶ ἔπειτα εὔ ψκησαν, ὑπὸ συμβάσεων πραγμάτων 5
 μεγάλων καὶ κατὰ πόλεμον καὶ κατὰ τὰς ἄλλας πράξεις
 γενομένων, ὅταν ἐν τοιούτοις καιροῖς ἀνὴρ καλὸς τε καὶ
 ἀγαθὸς ἐγγένηται μεγάλην δύναμιν ἔχων· τὸ δ' ἔμπροσθεν
 αὐτὰ προθυμείσθαι μὲν χρῆ καὶ ἀνάγκη, διανοεῖσθαι μέντοι c
 αὐτὰ ὅσα λέγω, καὶ μὴ ἀνοηταίνειν οἰομένους τι ἐτοίμως
 διαπράξασθαι. εὐτύχει.

IB

Πλάτων Ἀρχύτα Ταραντίνω εὖ πράττειν. 5

Τὰ μὲν παρὰ σοῦ ἐλθόνθ' ὑπομνήματα θαυμαστῶς ὡς
 ἄσμενοί τε ἐλάβομεν καὶ τοῦ γράψαντος αὐτὰ ἠγάσθημεν d
 ὡς ἐνὶ μάλιστα, καὶ ἔδοξεν ἡμῖν εἶναι ὁ ἀνὴρ ἄξιος ἐκείνων
 τῶν πάλαι προγόνων· λέγονται γὰρ δὴ οἱ ἄνδρες οὗτοι
 Μύριοι εἶναι—οὗτοι δ' ἦσαν τῶν ἐπὶ Λαομέδοντος ἕξανα-

α 1 ἔχω* A : ἔχων O α 3 γρ. πολιτείαν A³ O² : πόλιν ἐν A O :
 πολιτείαν πόλιν Z α 4 τι A O : τινα Z et va s. v. A² O² β 3 εὐ-
 χεσθε A O : εὐχεσθαι Z β 5 ψκησαν A Z : ψκίσθησαν O et γρ. Z
 c 3 post διαπράξασθαι add. δεῖ s. v. A² δ 4 οὔτοι δ' ἀπάντων ἐπὶ
 Λαομέδοντος A Z O : γρ. αὐτοὶ δ' ἦσαν τῶν ἐπὶ Λαομέδοντος A² (ἐν ἄλλῳ)
 Z² O²

5 στάντων Τρώων—ἄνδρες ἀγαθοί, ὡς ὁ παραδεδομένος μῦθος δηλοῖ. τὰ δὲ παρ' ἐμοὶ ὑπομνήματα, περὶ ὧν ἐπέστειλας, ἱκανῶς μὲν οὐπω ἔχει, ὡς δέ ποτε τυγχάνει ἔχοντα, ἀπέ-
e σταλκά σοι· περὶ δὲ τῆς φυλακῆς ἀμφότεροι συμφωνοῦμεν, ὥστ' οὐδὲν δεῖ παρακελεύεσθαι.

(ἀντιλέγεται ὡς οὐ Πλάτωνος.)

ΙΓ

360 Πλάτων Διονυσίῳ τυράννῳ Συρακουσῶν
εὖ πράττειν.

Ἀρχή σοι τῆς ἐπιστολῆς ἔστω καὶ ἄμα σύμβολον ὅτι παρ' ἐμοῦ ἔστιν· τοὺς Λοκρούς ποθ' ἔστιῶν νεανίσκουσ,
5 πόρρω κατακείμενος ἀπ' ἐμοῦ, ἀνέστης παρ' ἐμὲ καὶ φιλοφρονούμενος εἶπες εὖ τι ρῆμα ἔχον, ὡς ἔμοιγε ἐδόκεισ καὶ
b τῷ παρακατακειμένῳ—ἦν δ' οὗτος τῶν καλῶν τις—ὁσ τότε εἶπεν· “Ἡ που πολλά, ὦ Διονύσιε, εἰς σοφίαν ὠφελῆ ὑπὸ Πλάτωνος.” σὺ δ' εἶπες· “Καὶ εἰς ἄλλα πολλά, ἐπεὶ καὶ ἀπ' αὐτῆς τῆς μεταπέμψεως, ὅτι μετεπεμψάμην αὐτόν, δι'
5 αὐτὸ τοῦτο εὐθύσ ὠφελήθην.” τοῦτ' οὖν διασωστέον, ὅπως ἂν αὐξάνηται αἰεὶ ἡμῶν ἢ ἀπ' ἀλλήλων ὠφελία. καὶ ἐγὼ γινῶν τοῦτ' αὐτὸ παρασκευάζων, τῶν τε Πυθαγορείων πέμπω σοι καὶ τῶν διαιρέσεων, καὶ ἄνδρα, ὥσπερ ἐδόκει ἡμῖν τότε,
c ᾧ γε σὺ καὶ Ἀρχύτης, εἶπερ ἦκει παρά σε Ἀρχύτης, χρῆσθαι δύναισθ' ἂν. ἔστι δὲ ὄνομα μὲν Ἑλίκων, τὸ δὲ γένος ἐκ Κυζίκου, μαθητῆς δὲ Εὐδόξου καὶ περὶ πάντα τὰ ἐκείνου πάνυ χαριέντως ἔχων· ἔτι δὲ καὶ τῶν Ἰσοκράτους μαθητῶν
5 τῷ συγγέγονεν καὶ Πολυξένῳ τῶν Βρύσωνός τιμι ἐταίρων. ὁ δὲ σπάνιον ἐπὶ τούτοις, οὔτε ἄχαρίς ἔστιν ἐιτυχεῖν

e3 ἀντιλέγεται κτλ. habent in textu AZO a4 ποτεστιαν A : ποτ' ἔστιῶν A² a6 ἔμοιγε AZO : ἐμοὶ τε O² (τ s. v.) ἐδόκεισ
re vera AO : ἐδόκει vulg. b6 ἡμῶν AZO : ἡμῖν O² (i s. v.)
c1 γε] τε libri c4 μαθη*των A : μαθημάτων O